

TO BHMA

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1961
"Ετος Α' Αρ. φύλ. Γ
Τιμή Δραχ. 1.50

**Ὑπερίθ Συντάκτης
Χαράλ. Ανσαριδης**

**Γραφεῖα
Εὖξεινος Λέσχη
Θεσσαλονίκης
Βενιζέλου 20
Τηλέφ. 77-315**

ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ θεσσαλονίκης

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΑΚΡΙΤΑΙ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΧΑΡΑΛ. Π. ΚΙΑΓΧΙΔΟΥ

B'.

"Οταν, ἐξ αἰτίας τῆς τραγικῆς ἐθνικῆς μοίρας τοῦ ἔτους 1921-22, οἱ Ἑλληνες Πόντιοι ἐξεπατρίζοντο καὶ ἐν μέσῳ μυρίων δυσχερειῶν κατέφευγον εἰς τὴν ἑλευθέραν Πατρίδα, ἐρρίφθη τὸ σύνθημα κατὰ τρόπον ἐθνικοῦ σαλπίσματος: «ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΑΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ».

Ούτω εἰς διάστημα διλγων μένον μη-
νῶν, δέ Πόντος μετεφέρεθη εἰς τὰ ἀκραῖα
σπουδα τῆς Μακεδονίας καὶ Θαύκης.

Απ' ἄκρου εἰς ἄκρου τῶν βορείων ἐ-
παρχιῶν, τὰ 90 ο), τοῦ ἀκριτικοῦ πλη-
θυσμοῦ συνεκδιησαν οἱ Πόντιοι. Τὰ δύλα,
ὅ γνώριμος σύντροφός των ἀνέκαθεν, ἔφθα-
σαν μὲ τὰ πρῶτα ἐφόδια τοῦ Κράτους.
Ἐνθυμοῦμαι στὸ χωριό μου, εἰς τὴν πε-
ριοχὴν τοῦ τριγώνου Παρανεστίου, τὸ
1926 καὶ εἰς ἡλικίαν γεανικήν ἀπόμη, μοῦ
ἔδωσαν ἑναὶ δύλο μαζὶ μὲ μία πουβέρτα,
δέκα δικάδες ἀλεῦροι καὶ 50 σφαλρές. Τὸ
δύλον ἦτο γαλλικοῦ τύπου, μακρύτερον
ἀπὸ τὸ ἀνάστημά μου. Τὸ πῆρα εὐχαρί-
στως καὶ μαζὶ καὶ ἄλλοι διμήλικοι μου γε-
ανίαι. Ἐφορήσαμε τὸν ἀξιωματικό, τὸ θά-
κάνωμε τὰ δύλα, μᾶς εἶπε δὲ σᾶς χρειά-
ζονται γιὰ νὰ φυλάξητε τὰ σύνορα ἀπὸ
τοὺς Βουλγάρους. Ἀφοῦ δὲν εἴμεδα ἐκ-
παιδευμένοι ἐπέμενον ἦτο νὰ ἐκπαιδευ-
θοῦμε μόνοι. Ἀρχίσαμε τὴν ἐκπαίδευσιν
τὴν ἐπομένην εἰς τὴν σκοποβολήν, μὲ δ-
οηγοὺς τοὺς μεγαλυτέρους τοῦ χωρίου.
Μετὰ πάροδον τριῶν ἡμερῶν, σφαῖρες δὲν
ζμειναν εἰς τοὺς γεανούς ἀκρίτας, ἀλλὰ
καὶ τὴν ἀπειρίαν ἀντικατέστησε ἡ ἐμπει-
ρία καὶ διεξιτεχνικὸς χειρισμὸς τοὺς δ-
ύλους. Ἀνεδείχθημεν ἀριστοὶ σκοπευταὶ
καὶ ὡς τοιοῦτοι ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τὴν κα-
τηγορίαν τοῦ ἀσκόπου πυροβολισμοῦ καὶ
τῆς σπατάλης πυρομαχικῶν. Ὡς ἔπαθλον
καὶ ἀμοιβὴν ἥδικήν, μᾶς ἔδωσαν ἀνὰ 100
σφαῖρας ἀμέσως, μὲ τὴν αὐστηρόν τοῦ
σύστασιν νὰ μὴ πυροβολήσωμεν εἰς τὸ
ἔξης ἀσκόπως. Ταῦτα ἐν περιλήψει διὰ
τὴν διασάφισιν τῆς ἀληθείας.

*Oι Πόντιοι ἀκρίται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
ἀφίξεως των εἰς Ἑλλάδα ἀποτελοῦν μέχρι^τ
σήμερον τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας τῶν συνόρων,
τοὺς λεσβίους στρατιώτας τοῦ Ἐδρυούς ἐν
πολιτικῇ περιβολῇ.*

‘Η πατοχὴ τῶν δπλων ἐσυνεχί-
σθη μέχρι τοῦ Ἐλληνοϊταλικοῦ πολέμου
τοῦ 1940, δτε εἶχομεν δῶς γνωστὸν τὴν
γενικὴν ἐπιστράτευσιν. Απὸ τὸ ἔτος 1925
μέχρι τοῦ 1940, εἰς πλείστας περιπτώσεις
εἰσβολῆς Βουλγάρων κομιτατζήδων εἰς τὸ
Ἐλληνικὸν ἔδαφος, οἱ ἀκρῆται εὐθύεσκοντο
εἰς γενικὸν συναγερμὸν καὶ δ συναγερμὸς
δὲν ἦτο τοπικὸς ἀλλ’ εἶχε γενικὴν χαρα-
κτῆρα, ἐκτεινόμενος ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον μέχρι
τοῦ ἄλλου ἄκρου τῶν βορείων συνόρων.
Οὗτο εἰς περιπτώσεις τοιούτου συναγερ-
μοῦ, Στρατός, Χωροφυλακὴ καὶ πολέται,
ἀπετέλουν ἐν δομῇδαι δυκούμενον πλήρως
ἡλεκτρισμένον νέφος, διοταχῶς περιστρε-
φόμενον πέριξ καὶ καθ’ δλον τὸ μῆκος
τῶν συνόρων, ἔτοιμον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν
νὰ ἐπέμπῃ τοὺς κεραυνούς του, μὲ τὴν ἐ-
λαγκαστρηνή σύναριστην.

Πάντα τὰ ἀνωτέρῳ περιστατικὰ ἐλάμ-
βανον πολλάκις κώραν εἰς ἐποχὴν σκλη-
ρᾶς ἔργασίας τῶν γεωργῶν, πρὸς καλλιέρ-
γειαν ἢ συγκομιδὴν τῶν προϊόντων τῶν κό-
πων καὶ τῶν θυσιῶν των ἐκ τῆς γεωρ-
γίας. Συνέπεσε πολλάκις νὰ καταστρέφων-
ται τὰ προϊόντα ἑκείνων οἱ δροῦοι δὲν διέ-
θετον ἀλλὰς ἔργατικὰς κεῖρας καὶ ἀπου-
σίαζον ἐπὶ ἡμέρας ἀπὸ τὰ σπίτια των. Διὰ
τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς κανεὶς δὲν ἔμερι-
μονοῦσε, εἰ μὴ μόνον οἱ συγκάτοικοί των ἐ-
κεῖνοι οἱ δροῦοι συνησθάνοντο τὴν ἀνάγκην
νὰ τοὺς συνδράμουν ἐκ τῶν δλίγον προϊ-
όντων ποὺ παρῆγον διὰ τὴν συντήρησίν
των. Μὲν δῆλα ταῦτα δὲν παρεπονοῦντο διά
την ἄστοργον ἔγκατάλειψιν, δῆλλ' ἡσθάνον-
το πάλιν ὑπερῷφανειαν φέροντες ἐπὶ τῶν

TO 1821 KAI OI NEOI

Απὸ τὴν ἀνάμηνσιν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἔθνικῆς μας παλιγγενεσίας δύοι οἱ Ἑλληνες καὶ πρό πάντων οἱ νέοι λαμβάνουν πολύτιμα διδάγματα καὶ ἐνσχυσιν ψυχικὴν εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς των. Ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἀγών ἔχαρακτηρίσθη ὡς θαῦμα εἰς τὴν ἴστοριαν τῆς ἀνθρωπότητος. Πῶς ἐτόλιμησαν οἱ ἄστοι καὶ βασανισμένοι ἀπὸ τεσσάρων αἰώνων δουλείαν φαινόμενη, νὰ ἔξεγερθοῦν κατὰ τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ, ἐναντίον μιᾶς κραταιᾶς αὐτοκρατορίας, ποὺ ἔχετείνετο ἀπὸ τὸν Εὐφράτην ἕως τὸν Δούναβιν καὶ ἀπὸ τὸν Καύκασον ἕως τὴν Σαχάραν; Πῶς ἐκράτησαν τὸν ἀγῶνα ἐπτὰ δύο κληραρχούντων κατώρθωσαν νὰ συντρίψουν στρατιὰς εἰς τὰ Δερβενάκια καὶ τὴν Αράχωβαν καὶ νὰ καταναυμαχήσουν στόλους στὸν Καφηρόεα καὶ στὸν Γέροντα; Πῶς κατέπληξαν τὸν κόσμον μὲ τὸν ἀφθαστὸν ἡρωϊσμὸν καὶ μὲ τὰ διλοκαυτώματα στὰ Ψαρὰ καὶ στὸ Μεσολόγγι, ποὺ ἐπροκάλεσαν τὸν φιλελληνισμὸν καὶ τὸ τρόπαιον τοῦ Ναυαρίνου; Αὐτὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώματα μόνον μὲ τὴν ἀνδρεία, τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀγάπην τῆς ἐλευθερίας ἐπέτιχε τὸ Ἐλληνικὸν Ἐθνος.

Αὐτὸ τὸ θαῦμα τοῦ 21 ἐνέπνευσε καὶ ἐφρονημάτισε τὰς κατοπινὰς γενεάς εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνας, ποὺ ἐξησφάλισαν τὴν σημερινὴν Πατριὰ μας. Ἀπὸ αὐτὸς τὰς ἀρετὰς ἔχει καυδῆκον νὰ παραδειγματίζεται ή ἐλληνικὴ νεότης. Νὰ ἀντλῇ ἀπὸ τὴν λάμψιν τοῦ 21 πίστιν εἰς τὰ ἔθνικά πεποιωμένα καὶ αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν ἀτομικὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἔθνικὴν προαγωγὴν. Οἱ πατέρες μας τότε ἐθύμισασαν τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους. Σήμερα οἱ νέοι θὰ φρουροῦν αὐτὴν τὴν ιερὰν παρακαταθήκην τῶν ἡρώών καὶ μαρτύρων τοῦ 21. Καὶ μὲ τὰς φιλειρηνικὰς τάσεις τῆς ἐποχῆς μας θὰ ἀσκοῦν τὴν γενναιοψυχίαν μὲ τὴν ἔντιμον ἐργασίαν των καθένας εἰς τὸν τομέα τῆς Ἰκανότητός του—καὶ μὲ τὸν ἀληλυσεβασμόν. Καμπιὰ πόδος καὶ κανὲν καλὸν δὲν ἥμπορει νὰ συντελεσθῇ μέσα εἰς τὴν ἔθνικὴν οἰκογένειαν, ἃν δὲν

πικρατῇ δὲ ἀλληλοσεβασμός.
Εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἐθνους
ας, ἡ διχόνια ἔφερε μεγάλας
υμφορδίας καὶ κατ' αὐτὸν ἀκό-
η τὸν ἀγῶνα τοῦ 21. Τὴν
ὑγενῆ ἀμιλλαν ἡμποροῦν νὰ
σκοῦν οἱ νέοι εἰς τὴν ζωὴν
αν, ποτὲ δικιας τὴν ἀντιζηλιαν
αὶ τὴν ἐμπάθειαν, ποὺν τρο-
οδοτεῖται ἀπὸ τὸ φθιοροποιὸν
ἴσος. "Οσα φυσικὰ καὶ ἐπί-
τητα χαρίσματα καὶ ἀν ἔχῃ κα-
εις, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀλλαζονεύ-
αι εἰς βάρος ἐκείνων, ποὺν δὲν
χούν τὰ ἴδια του διαθάδ. Ο
αὐθένας ἔχει κάποιον χάρισμα
αὶ εἰμέθα ὑποχρεωμένοι νὰ
εβθύνεια τὴν ἀξίαν καὶ τὴν
ργασίαν του. Δέν ἔχομε τὸ
κακῶμα νὰ ἐπιδιώκωμε τὸ
τομικόν μας διφελος εἰς βά-
ρος τοῦ μάχθου καὶ τῆς ἀξιο-
ρεπειας τῶν ἄλλων. "Η ὑπε-
ρχή δὲν ἔγκειται εἰς τὰ ὑλικὰ
γαθά, ἀλλὰ εἰς τὰς ἡθικὰς καὶ
νευματικὰς ἀξίας. Αὐτὴν τὴν
ενναιοψυχίαν καὶ τὸν ἀλληλο-
σεβασμὸν χρεωστοῦν νὰ ἀ-
κοῦν οἱ νέοι μας ἀπὸ τὸ πα-
νδειγμα τῶν πατέρων μας
οὐ 21.

A_0 Φ_0

ПОНТИАКОИ ФОИТНТИКОИ ПАЛМОИ

Ο ΠΩΝΤΙΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΟΥ

Τοῦ κ. ΕΥΣΤ. ΞΙΦΙΛΙΔΟΥ, φοιτητού

Μὲ κίνητρο τὸ αἰσθῆμα μᾶς σεις, βλέπει νοερὰ τὸν κύριον ἀπλῆς περιεργείας ἀνάκτητης πονὸν δέξησαν καὶ νοσταλγοῦν οἱ μὲ δόσιν εἰρωνίας, φυλλουμετρῶντας τὶς σελίδες ἐνδεῖς βιβλίον παραμένον ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τοῦ Πόντου, δύνατος φοιτητὴς ή νέος, αἰσθάνεται ἐντονη τὴν ἔξαρση μᾶς συγκινήσεως ποὺ φέρονται ἡ ἀνακάλυψις ἐνδεῖς πνευματικῆς θεωρίας.

έσσα τους κτυποῦσε Ἑλληνικὴ¹
αρδιά, μ' δλες τὶς δικές της
ορεές. Μεγαλοψυχία, ἀνωτε-
ρήτης, ἡρωϊσμός.

Ἐλλὰς τὸ μεγαλεῖο Σον
Βασίλευμα δὲν ἔχει...
ατὶ ἀρχισε ἀπὸ τὸ ἄχνάρια τῆς
Αρχαλας Κολχίδος τοῦ Πόν-
ου καὶ ἀναζωγονήθηκε ἀπὸ
οὓς Βυζαντινοὺς αὐτοκράτο-
ρες. Γιατὶ βγαίνει τὸ μεγαλεῖο
πὸ τὸν καπνοὺς μᾶς καμμέ-
νης Σάντας καὶ ἀπὸ τὸν σπα-
γμοὺς τῶν Ποντίων πὸν
φρήνοντας τὴν πατρίδα τους
ρυγαν σὲν Κασκασο, ἐπειδὴ
θελαν νὰ μείνη ἀνόθεντη ἡ
Ελληνικὴ συνείδηση τους καὶ
πίστη στὸν Χριστό. Γιατὶ τὸ
ημιούνργησαν οἱ ἀγῶνες καὶ
δὲ αἷμα τῶν ἀρματολῶν τοῦ
Ιόντου, τὸν ΤΣΕΤΕΔΩΝ, δι-
οντάς τους τὴν μορφὴν τῆς
θάνατης Ἐλευθερίας, πὸν
γῆκε ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν ἐκεῖ
Ελλήνων τὰ ιερά.

*Μὲ τέτοια ἐδυνικὴ Ὀδύσσεια
άτω ἀπὸ τὸ ἐπίβουνο βλέμμα
ῶν ξένων, γεννήθηκε καὶ ἄν-
τις ἡ μεγάλη Ρωμανία ποὺ ἡ
εώτερῃ γενιὰ δὲν είχε τὴν
ώνη γὰ τὸν νυμοῖσαν αὐτὴν*

υχή να την γνωρισῃ στην
πραγματικότητά της. "Ανδισε
αι ριζοβόλησε στις ψυχές δλων
κείνων πον ζοῦν με τὴν ἐλπί-
α νὰ ξανακούσουν...."

ἡ Ρωμανία κι' ἀν ἐπέρασεν
ἀνθεῖ καὶ φέρει κι' ἄλλο.....
πως δλοκηδος ὁ Ἐλληνισμός
εῖ μὲ τὴν ἐλπίδα τοῦ
μὲ χρόνια μὲ καιρούς
πάλι μνήμα πας θάνατος

παν δικά μας θάναι.
Τὴν ἀποκάλυψην αὐτῆς τῆς
ἄλληθειας, σὸν δόκους τοὺς Ποντί-
ους συναδέλφους, θεωρῶντας
τὴν σὰν ἴερὴν ὑποχρέωσην, ἀνέ-
λαβε Η ΕΝΩΣΙΣ ΠΟΝΤΙΩΝ
ΦΟΙΤΗΤΩΝ Πανεπιστημίου
Θεσσαλονίκης, γνωρίζοντας ἐκ
αὐτῶν προτέρων δι τὸ ΕΡΓΟ
ΕΙΝΑΙ ΒΑΡΥ ΜΑ ΚΑΙ ΙΕ-
ΡΟ. Τιμὴ στοὺς ποιητογάτας.

